

บทที่ 7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นผลการสังเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากข้อมูลที่ได้จากการสนทนา (focus group interview) ของประชาชนในเขตตำบลราชาเทวะที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนกลุ่มหมู่ 2 กลุ่มหมู่ 3 และกลุ่มหมู่ 10 ผลการวิเคราะห์สรุปสาระได้ประเด็นสำคัญ จำนวน 3 ประเด็น คือ ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านการทำมาหากิน ด้านชีวิตความเป็นอยู่ ในแต่ละประเด็นมีข้อสรุปดังนี้

ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน

การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน เรื่องของการเดินทาง การสัญจรไปมาในชุมชน การศึกษาในชุมชน การใช้ระบบสาธารณูปโภค การใช้ภูมิปัญญา การประพฤติปฏิบัติตามศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม มีสาเหตุการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

การเดินทางการสัญจรไปมาในชุมชน

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และแย่งการเดินทางสะดวกไม่ต้องพวยเรือเดินทางง่ายขึ้น ถนนใหญ่รุดวิ่งเยอะ มีรถเข้าถึงบ้านที่อยู่อาศัย การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นนั้นมาจากการที่ท้องถิ่นได้ทำการสร้างถนน ขยายถนนตามแผนพัฒนาของตำบล และผู้ให้ข้อมูลบอกว่าสนามบินไม่มีส่วนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเลย เพราะสนามบินปิดทางสัญจรเดิมที่เคยมีอยู่ สนามบินสร้างถนนขึ้นมาก็ใช้เฉพาะให้คนที่มาใช้บริการจากไม่ได้ให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการใช้เส้นทางแต่อย่างใด

“ถ้าพูดถึงการเดินทางตอนนี้ดีขึ้นกว่าเก่าเยอะ เพราะแต่ก่อนต้องพวยเรือ เดี๋ยวนี้ มีรถนั่งแล้วไม่ต้องพวยเรือเหมือนก่อน” (มาลี/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“...การเดินทางการสัญจรดีขึ้น สะดวกสบายไปมาง่ายดี” (มาลัย/ประชาชน หมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“จะออกไปข้างนอกก็เดินไปขึ้นรถสองแถวหน้าบ้านง่ายขึ้น เดินออกไปนิดเดียวก็ถึงถนนแล้ว” (แม่น/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ตอนนี้ถนนหนทางก็ใหญ่ขึ้น รถวิ่งเยอะ ถนนทำใหม่ มันกว้างกว่าเก่า รถมอเตอร์ไซค์เข้ามาจอดถึงบ้านเลย” (มณี/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ปัจจุบันรถวิ่งเข้าไปถึงบ้านแล้ว สะดวกดี จะไปข้างนอกก็สะดวก” (มณฑา/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ปัจจุบันการเดินทางก็สะดวกสบายขึ้น อบต. เขาทำถนนใหม่ดีกว่าเดิมเยอะเลยส่วนถนนที่วิ่งไปในเข้าสนามบินนั้น เขาก็ไม่ได้ให้ชาวบ้านทั่วไปเข้าไปใช้ได้ตามปกตินะ มีรั้วกั้นบริเวณสนามบินทั้งหมด ถ้าวิ่งเข้าไปก็ตรงไปสนามบินอย่างเดียว” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“ทางเข้าชุมชน ถนนต่างๆ ล้วนเป็นงบท้องถิ่นทั้งนั้นแหละครับ” (สมชาย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“...ถนนมีแต่งบประมาณของ อบต. มาทำให้ทั้งนั้นแหละ” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“...เมื่อก่อนตรงบริเวณที่เป็นเขตสนามบินนั้นเคยเป็นทางสัญจรของพวกเรา มาก่อน พวกเรานะเดินออกจากบ้านก็ข้ามสะพานข้ามคลองทเวะ ข้ามไปก็เป็นถนนรถ แต่ก่อนรถวิ่งไค้ นะ รถมาจอดบริเวณนี้ไค้ พอเขาถมที่สร้างสนามบิน เขาก็ปิดไม่ให้ไค้เลย ที่นี้รถเข้าออกไม่ได้เลย ขนาดทางเดินเท้าเล็กๆก็ยังไม่ไค้เลย ที่ดินตรงนี้ไค้กลายเป็นที่ตาบอดไปเลย” (สมปอง/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“แต่ก่อนนั้นพวกเราใช้ถนนริมคลองในฝั่งของสนามบินเป็นทางสัญจรไปมา แต่พอมีการสร้างสนามบินขึ้นนั้น เขาก็กั้นรั้วปิดทางสัญจรของพวกเราหมดเลย พวกเราต้องอาศัยทางเดินเท้าข้างๆ คลองนี้แหละเป็นทางสัญจรไปมา ทาง อบต. เขาทำให้ไว้ให้ไม่อย่างงั้นก็ไม่มีทางเดินเข้าออก” (บุญมา/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“...ถ้า อบต. ไม่ทำทางเดินให้เราก็ไม่มีทางเข้าออก เพราะถนนทางเข้าข้างหลังก็เป็นของหมู่บ้านเขา ที่เข้าออกไค้เพราะนายก อบต. เขาขอให้ชาวบ้านไค้ไป

ก่อน แต่ถ้าเขาปิดก็เหลือแค่ทางเดินเท้าริมคลองที่เดียว...” (บุญสม/ประชาชนหมู่ 10/อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ทางเข้าสนามบินเขายกเป็นถนนสูง พอวิ่งไปแล้วก็ต้องตรงเขาไปสนามบิน ได้อย่างเดียวให้พวกที่จะไปสนามบินใช้เท่านั้น ทางมันไม่ได้ลงมาที่หมู่บ้านเลย” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพเกษตรกร)

“เขามีถนนเป็นทางวิ่งส่วนตัวไม่ออกมาวิ่งร่วมกับเรา ไม่อยากให้เราไปยุ่งกับเขา สนามบินไม่ได้ช่วยสร้างถนนให้เราใช้เลยไม่ได้ทำให้บ้านเราเจริญเลย” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลง มาจากการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ และเมื่อสร้างเสร็จแล้ว สนามบินก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับประชาชนโดยรอบสนามบินในเรื่องของการเดินทาง เมื่อก่อนชาวบ้านเคยใช้ถนนที่เชื่อมต่อกันได้โดยรอบหมู่บ้าน เมื่อมีการสร้างสนามบินก็ไม่สามารถใช้ได้ดังเดิม และทางเดินแต่เดิมที่เคยมีอยู่ก็โดนปิดกั้นโดยรั้วไม่ให้ใช้ เป็นการสร้างผลกระทบโดยตรงกับประชาชน ส่วนการช่วยเหลือในเรื่องของการเดินทางนั้นมาจากงบประมาณของท้องถิ่นเอง สนามบินไม่มีส่วนช่วยเหลือใดๆเลยไม่ได้พัฒนาให้เกิดความเจริญในเรื่องของการเดินทางแต่อย่างใดส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนบริเวณรอบสนามบินที่ต้องเดินทางสัญจร

“ทางเข้า-ออกมันของสนามบินไม่ได้เชื่อมกับหมู่บ้านเลย ตรงไปสนามบินอย่างเดียว ชาวบ้านใช้ได้เลยที่ไหน” (สมชาย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“ถนนหนทางที่จะไปสนามบินมันต้องเข้าทางถนนบางนา มันก็เป็นทางของเขา วิ่งไปในสนามบินได้อย่างเดียวไม่ผ่านบ้านเรา เราใช้กับเขาไม่ได้” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/อาชีพพ่อบ้าน)

“มีถนนอีกเส้นที่ทาง อบจ. เขามาสร้างเอาไว้ให้สั้นตรงวัดกิ่งมันก็มีทางไปสนามบินอีกทาง วิ่งตรงไปทางลาดกระบัง ทางมีนบุรีแล้วก็ขึ้นสะพานสูงวนกลับมาเข้าสนามบินได้ ถนนเส้นนั้นประชาชนทั่วไปใช้ได้” (สมบัติ/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ถนนตรงหน้าบ้านเพิ่งสร้างเสร็จจบ อบต. เหมือนกันตอนนี้ถนนหนทางเข้าถึงบ้านแล้วเราก็ดีใจ เวลาเราเจ็บป่วยจะได้เอารถมารับถึงที่ ไม่ต้องเดินไกล” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพเกษตรกร)

“ถนนทางเดินที่ชาวบ้านใช้กันบ อบต. สร้าง ไม่ว่าจะป็นทั้งถนนรทหรือทางเดินเท้าที่เข้ามาในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ก้บต้องถึนถึนนั้นแหละ ไม่เห็นมึงบของทางสนามบิณมาช่วยเหลือเราเลย” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“สนามบิณเขาเปิดทางเดินเราหมด สะพานที่ใช้ข้ามคลองที่เชื่อมก้บบริเวณเขตสนามบิณเขาก็ให้รื้อออกหมดไม่มีทางจะเดินแล้วตอนนี้” (ทองดี/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“พอสร้างสนามบิณเขาก็ถึนรื้อ แล้วเราจะเดินเข้าออกตรงไหน เมื่อก่อนมันวิ่งวนกันได้จากตะวันออก มาจากลาดกระบ้ง วิ่งไปตะวันตก ออกบางนา-ตราดได้ วิ่งเข้าก้บแก้วมันวนได้หมด ตอนนี้เข้าได้ทางข้างหลังหมู่บ้าน...” (บุญรอด/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

การศึกษาในชุมชน

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่งลักษณะของการเปลี่ยนแปลงมาจากการก่อสร้างสนามบิณสุวรรณภูมินี้ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนที่มีอยู่ในพื้นที่ทำให้การศึกษาแย่ง เด็กเล็กไม่ได้นอนกลางวัน ทำการบ้านไม่รู้เรื่อง ไม่อยากให้บุตรหลานเรียนหนังสือในพื้นที่

“การศึกษาที่มีอยู่จะแย่งกว่าเก่า สนามบิณไม่ได้มาส่งเสริมอะไรก้บเรื่องของการศึกษาเลย” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“มีแต่การเรียนการสอนแย่งนะสิ สนามบิณทำให้เกิดปัญหาเรื่องการศึกษาในชุมชนแน่นอน แต่ก่อนตอนยังไม่มัสสนามบิณการเรียนการสอนดีกว่านี้ เคยถามผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่เรียนอยู่ เขาบอกเด็กๆ ไม่ค่อยได้นอนกลางวันกลับบ้านมาร้องอแง เด็กโตๆก็ทำการบ้านไม่ค่อยได้บอกว่าเรียนไม่รู้เรื่อง” (มาลี/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“...ก็ไม่เห็นมีโรงเรียนใหม่ๆ เกิดขึ้น โรงเรียนเก่าก็เหมือนเดิมไม่เห็นขยายอะไร...” (บุญสม/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“มีลูกมีหลานคงไม่ให้เรียนแฉะๆ นี้แน่ เพราะมันกลับมาบ่นเกือบทุกวันเรียนไม่รู้เรื่อง แล้วหนูจะไปสอบที่ไหนได้ไปแข่งก้บใครได้” (มณี/ ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการศึกษาในชุมชนพบว่าเสียงของเครื่องบินนั้นส่งผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กนักเรียน ทำให้ไม่สามารถเรียนหนังสือได้เหมือนเดิม เด็กๆ ไม่มีสมาธิในการเรียน เสียงที่ดังในการเรียนการสอน เรียนหนังสือได้เหมือนเดิมอีก โรงเรียนลาดกระบังนั้น อยู่ใกล้รันเวย์ บริเวณแนวเส้นเสียงเสียงมาก ไม่ได้มีการแก้ไข ผู้ร่วมสนทนากล่าวว่าไม่อยากให้บุคลากรได้เรียนในห้องเรียนที่อาศัยอยู่ กลัวว่าเด็กจะเรียนไม่รู้เรื่องและไม่สามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่ดีได้ ไม่มีการแก้ไขจากทางสนามบินเองที่เป็นต้นเหตุแห่งเสียงไม่เคยสนับสนุนและส่งเสริมในเรื่องของการศึกษาให้กับชุมชนแต่อย่างใด ผลกระทบที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตในเรื่องการศึกษาในชุมชนที่เป็นไปในทางที่แยกลงเป็นอย่างมาก

“เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและสนามบินจะมาช่วยเหลืออะไร ไม่เห็นจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง ไม่เห็นจะมีอะไรใหม่ ไม่ได้มาส่งเสริมเลย เด็กๆ ไม่มีสมาธิในการเรียนหนังสือ มีแต่เสียงดังที่เกิดจากการขึ้นของเครื่องบินนี่แหละที่เป็นปัญหากับการเรียนการสอนจนทำให้เด็กเรียนหนังสือไม่รู้เรื่องมากกว่า เรื่องการศึกษาในชุมชนไม่ดีขึ้นยิ่งงี้ก็ไม่ดีขึ้น คุณแล้วน่าจะแยกลงกว่าเก่าด้วยซ้ำไป” (สมชาย/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพค้าขาย)

“เสียงที่ดังทำให้เด็กเรียนหนังสือไม่ค่อยรู้เรื่อง เรียนได้ไม่เหมือนเดิม” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“...เด็กๆ มาบอกว่าเสียงเครื่องบินดังรบกวนเด็กๆ นักเรียน พวกครูก็บ่นสอนเด็กไม่รู้เรื่อง เขาบอกเสียงพูดของเขาผู้เสียงเครื่องบินไม่ได้ก็น่าเห็นใจ” (บุญมา/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“เวลาเครื่องบินขึ้นทีหนึ่ง มันมีทั้งเสียงดังและอีกอย่างเด็กมันก็เล่นกันทายว่าเป็นเครื่องบินของประเทศอะไรดำใหญ่หรือดำเล็ก อย่างนี้แล้วเด็กนักเรียนจะเรียนรู้เรื่องได้อย่างไร คงไม่มีสมาธิเรียนหรอก” (แม่น/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“โรงเรียนลาดกระบังอยู่ใกล้รันเวย์ อยู่ใกล้แนวเส้นเสียงมาก ก็ไม่รับการช่วยเหลือ เขาน่าจะมาช่วยปรับปรุงโรงเรียนให้กันเสียงของเครื่องบินได้นะ เพราะเขาเป็นต้นเหตุแห่งเสียงเลนนะ วันๆ เครื่องบินมันขึ้นกันหลายเที่ยวเหลือเกิน” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“โรงเรียนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเรื่องเสียงดังที่มากที่สุดเป็นโรงเรียนคลองลาดกระบัง เพราะมันใกล้เส้นเสียงมาก” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“โรงเรียนในแถบนี้โดนปัญหาเรื่องเสียงกันหมด ไม่เห็นเขาจะช่วยเหลืออะไรเลยทั้งที่ได้รับความเดือดร้อนโดยตรงจากเสียงของเครื่องบิน...” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพนแม่บ้าน)

“...พอมีสนามบินเกิดขึ้นแล้วไม่คิดที่จะให้ลูกๆเรียน โรงเรียนแถวๆนี้หรอก มีแต่จะส่งลูกไปเรียนไกลๆสนามบิน ไม่อยากให้ได้ยินเสียงเครื่องบินรบกวนการเรียนมากกว่า คงไม่ให้เรียนที่นี่แน่” (มาลัย/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพนแม่บ้าน)

“เด็กแถวนี้จะไปสอบแข่งกับใครเขาได้ ไม่มีได้เรียนโรงเรียนเก่งๆหรอก” (สมบัติ/ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพนรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“เขาจะมาส่งเสริมอะไรเรื่องความรู้เรื่องการศึกษาในชุมชน เขาก็อยู่ของเขา อยู่คนละฝั่งกัน ไม่มารับรู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้น เขาคงคิดว่าไม่ใช่หน้าที่อะไรของเขา” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพนรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

การใช้ระบบสาธารณสุขโลก

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น บางส่วนนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มาจากงบประมาณของท้องถิ่นที่มีสมาชิก อบต. และผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำให้กับประชาชนในตำบล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของไฟฟ้า น้ำประปา การระบายน้ำในอดีตใช้ลำคลองที่มีอยู่ตามธรรมชาติช่วยในเรื่องของการระบายน้ำออกจากชุมชนมาโดยตลอด สนามบินนั้นไม่ได้ช่วยเหลืออะไรกับชาวบ้านเลย ที่เกิดจากสนามบินนั้นไม่มี

“สมาชิก อบต. เขาก็จับงบประมาณมาให้ ไฟส่องสว่างตามทางเดินเท้าเข้าหมู่บ้านกำลังจะซ่อมเปลี่ยนให้ใหม่สว่างกว่าเดิม” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพนแม่บ้าน)

“เราไม่มีน้ำใช้ เราก็บอก อบต. เขา เขาก็เดินมาสำรวจว่าจะวางท่อผ่านทางไหน จึงจะได้ใช้น้ำกันทั่วหมู่บ้าน สนามบินก็มีแต่มาถมที่ตรงทางระบายน้ำเก่า ทำให้น้ำไม่มีทางออกอีกต่างหาก...” (บุญรอด/ประชาชนหมู่ 10/อาชีพนรับจ้าง)

“เรื่องสาธารณสุขโลกทั้งหลายมาจากสนามบินนะ ไม่มีหรอก เป็นของชุมชนทั้งหมดของท้องถิ่นเขา” (บุญมา / ประชาชนหมู่ 10/อาชีพนแม่บ้าน)

“...สนามบิน จะมาสร้างอะไรให้ที่ไหน ขอตนเองทั้งนั้น ไม่ว่าน้ำหรือไฟฟ้า...” (แม่น / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพนแม่บ้าน)

“ไม่ต้องมีสนามบินเราก็ต้องใช้น้ำอยู่แล้ว (สมบัติ/ประชาชน หมู่ 3/ อาชีพนรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ไฟส่องสว่างน้ำมันอยู่บริเวณรั้วของเขาแค่นั้น แสงสว่างยังไม่ข้ามคลองเลย ทุกอย่างเขาใช้เฉพาะของเขาไม่ออกนอกรั้วมา ไม่มีมาให้ชาวบ้านใช้หรอก” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“สนามบินไม่ได้ช่วยเรื่องระบบสาธารณูปโภคอะไรเลย ก็ยังใช้กันเหมือนเดิม...” (ทองคำ/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“ในพื้นที่สนามบินไม่มีทางระบายน้ำทางอื่นๆเลย นอกจากทางระบายน้ำที่สนามบินชุดขึ้นใหม่ บางทีก็ระบายไม่ทัน ยิ่งฝนตกต่อเนื่องก็ต้องระบายออกทางคลองแห่งนี้แหละ บางครั้งทำให้น้ำท่วมถึงพื้นเลย ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยท่วมเลย” (ทองดี/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“ยิ่งระดับน้ำสูงอยู่แล้ว บวกกับน้ำจากสนามบินที่สูงมากปล่อยลงคลองทေးได้ตรงนี้ทำให้ระดับน้ำยิ่งสูงเข้าไปใหญ่เลย น้ำไม่ลงเลย ระบบการระบายน้ำไม่ดีเลยรองรับแค่ในสนามบินอย่างเดียว” (บุญสม/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/ สมาชิกสภา อบต.)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงมาจากการที่ท้องถิ่นได้ตั้งงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี จึงมีการขยายระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ให้ทั่วถึงทั้งตำบล ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานในแต่ละหมู่สมาชิก อบต. และนายก อบต. เป็นผู้จัดสร้าง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและประชาชนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นกว่าเดิม สนามบินนั้น ไม่ได้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรไม่มีส่วนช่วยเหลือในด้านสาธารณูปโภคกับประชาชนเลย

“พวกสมาชิก อบต. ก็มาสร้างไว้ให้ตามแผนพัฒนาของเขา ท่อน้ำประปาที่เข้าหมู่บ้านก็ต้องอาศัยพาดตามถนนทางเข้านี่แหละ ไฟฟ้าถนนดับก็บอกเขา เขาก็มาซ่อมให้” (มณี/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ได้คุยกับสมาชิก อบต. เขาบอกว่ามีงบประมาณตามแผนพัฒนาที่จะทำในเรื่องของระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนในแต่ละหมู่อยู่แล้ว เราจึงได้ใช้น้ำ ใช้ไฟได้ทั่วถึงกัน” (ทองคำ/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“ถนนก็น่าจะของ อบต. ไฟฟ้าก็ของ อบต. สะพานก็ อบต. เห็นมีแต่ป้ายโครงการของ อบต.” (มาลัย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ทั้งถนน ทั้งน้ำ ทั้งไฟนี่ก็ขอมมาจาก อบต. เขาทำให้ทั่วทั้งตำบลแหละ ...” (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ไฟฟ้าตามถนนทางเดินเข้าบ้านนี้ทาง อบต. เขาก็สำรวจแล้วก็ทำโครงการมาให้ ทางเดินเข้าหมู่บ้าน สะพานเชื่อมกันระหว่างหมู่บ้านก็เป็นงบบของท้องถิ่นเหมือนกัน” (สมปอง/ ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“โครงการต่างก็ได้พวก อบต. เขามาช่วยเหลือให้ ส่วนมากเราขาดเหลืออะไรก็จะร้องขอเขาไปเขาก็มาทำให้” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“เราอยู่ในชุมชนแบบนี้ก็อาศัยสมาชิก อบต. หรือนายก อบต. เขาช่วยสร้างเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน เขาก็บอกไม่ต้องเป็นห่วงทุกหมู่บ้านจะต้องมีน้ำไหลไฟสว่างอย่างแน่นอนเพื่อให้ชาวบ้าน ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด” (บุญมา / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“สนามบินจะมาช่วยเหลืออะไรพวกเราไม่เห็นมีเลยมีแต่ทาง อบต. ที่มาดูแลเราพวก เราไม่มีน้ำใช้เราก็ขอให้เขาขยายนวเขตน้ำประปาเข้ามาใช้ เราก็ขอให้สมาชิก อบต. เขามาดำเนินการให้ เขาเป็นตัวแทนเรา เขาก็มาบริการให้” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ไม่เห็นมีเสาไฟใหม่ๆ ต้นใหญ่ๆ มาปักในหมู่บ้านเลย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสนามบินเรายังไม่เห็นมี” (สมชาย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“สนามบิน ไม่ได้ช่วยเรื่องน้ำเรื่อง ไฟกับพวกผมกับชาวบ้านเลย” (มารวย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

การใช้ภูมิปัญญา

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา ไม่พบว่ามี การเปลี่ยนแปลง ยังใช้สมุนไพรเป็นยา รักษาโรค ยังถักเครื่องมือทำมาหากินอยู่ ทำให้กลัวจากทางมะพร้าวใช้ ภูมิปัญญาบางอย่างที่เคยใช้ในอดีตและเกี่ยวข้องกับอาชีพ ปัจจุบันไม่ได้ใช้ก็เพราะว่าได้เลิกทำในอาชีพนั้นๆ แต่โดยส่วนใหญ่ไม่ได้ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไปยังคงปฏิบัติกันอยู่เหมือนเดิม

“ยังใช้สมุนไพรพื้นบ้านมาทำเป็นยารักษาโรคอยู่...” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“...ยาสมุนไพรเป็นภูมิปัญญาที่ทำง่าย ๆ ไม่ต้องซื้อ เคยทำให้ลูกกินบ่อยๆ ไปเป็นแก๊ไอ แก๊ไขก็ได้ นะ ใช้ได้ผลดีด้วย” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ตามคลองเห็นยอดไหม บ้านริมคลองเขามีกันเกือบทุกบ้าน แหละ...” (มาลี / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ที่บ้านก็ยังทำยอดักปลาเองเอาไว้ใช้ยกปลาในคลอง...” (มณฑา/ประชาชน หมู่ 2 /อาชีพนแม่บ้าน)

“ภูมิปัญญามันมีเยอะนะ มันใช้ที่เดียวไม่หมดหรอก อยู่ที่ว่าจะเอามาใช้ทำอะไร อาชีพบางอย่างก็ต้องใช้ภูมิในการทำแต่ถ้าเราเลิกทำเราก็ไม่ได้ใช้ภูมิปัญญาแล้ว...” (มณี / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพนแม่บ้าน)

“ภูมิปัญญาที่ชาวบ้านเคยปฏิบัติกันอย่างไร ตอนนี่ก็เป็นอย่างนั้น...” (สมชาย /ประชาชน หมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“...บางทีก็ถักแห ถักอวน เอาไว้หาปลา จะไปหาซื้อก็ยาก ถักไว้ใช้เองดีกว่า จะเอาแบบไหนก็ได้...” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...ยังถักสวิงใช้ เวลาจะใช้ก็เอาไปย้อมน้ำตะโก จะได้ทนๆ” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“เราชาวสวนชาวนาก็ต้องมีเครื่องมือหากินแบบชาวบ้านๆ ทำกันเองเกือบทั้งนั้น” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ภูมิปัญญาเนะคิดว่าเราใช้อยู่ทุกวัน ไม่มีเปลี่ยนนะ” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“มันจะสูญหายไปไหนเครื่องมือเครื่องใช้ เกือบทุกอย่างที่เห็นในหมู่บ้านเป็นภูมิปัญญาของพวกเราทั้งนั้น” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“ภูมิปัญญาพื้นบ้านนะมันมีเยอะ มันคงไม่สูญหายไปไหนหรอก มันก็คงติดตัวเราอยู่...” (บุญมา / ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพนแม่บ้าน)

“มันก็มีบ้างบางอย่างที่มันหายไปกับอาชีพของเรากับวิถีชีวิตของเรา เช่น การทำนา การดำข้าว ทำขนม บางอย่างเราไม่ได้ใช้ บางอย่างที่เราไม่มีวัตถุดิบให้ทำ แต่อะไรที่เราใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันอยู่ก็ยังคงทำอยู่นะ” (บุญสม / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ภูมิปัญญาก็ยังทำกันเหมือนเดิมนะ ไม่ได้เปลี่ยน...” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“ไม่คิดว่าภูมิปัญญามันจะหายไปจากพวกเรา ไม่กวาดบ้านที่ทำจากทางมะพร้าวปัจจุบันเราก้ยังใช้อยู่...” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพนแม่บ้าน)

การประพาศปฏิบัติตามศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา ไม่พบว่ามี การเปลี่ยนแปลง สนามบินไม่ส่งผลกระทบต่อ กับพวกเขา ยังคงนับถือศาสนาเดิม ตอนเช้าพระมาก็ยังใส่บาตร วันพระก็ไปวัดทำบุญตามปกติ ให้ความเคารพนับถือผู้หลักผู้ใหญ่ และยังคงปฏิบัติรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีมาตั้งแต่อดีต เทศกาลประเพณีของท้องถิ่นที่จัดทำกันทุกปีชาวบ้านก็ยังคงให้ความสำคัญและเข้าร่วมโดยตลอด ไม่ได้ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป

“เรื่องศาสนาผมคิดว่าสนามบินคงไม่มีผลกระทบต่อ กับพวกเรา มันไม่ใช่เรื่องเล่นๆนะ” (สมชาย/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพอ้าขาย)

“ชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีใครเปลี่ยนศาสนาหรือ ไม่มีใครเปลี่ยนไปนับถือคริสต์หรืออิสลาม... (มาลัย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ก็ไม่มีอะไรลดน้อยลง ทุกอย่างยังปกติ ชาวบ้านที่นับถือศาสนาพุทธทั้งนั้น “พระมาหน้าบ้านตอนเช้าๆ ก็ยังตื่นใส่บาตร...” (มาลี/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“วันพระคนยังไปทำบุญกันเต็มวัด ยิ่งถนนหนทางไปง่ายแบบนี้ คนก็ไปทำบุญกันเยอะ...” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“...ก็ยังมียึดถือและทำตามกันมาตลอด ประเพณีที่มีอยู่แต่ก่อน เดียวนี้เราก็ยังรักษาเอาไว้ให้อยู่แบบเดิม วัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้ยังไม่เห็นว่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงไป” (มณฑา/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“...ประเพณีเก่าๆ ก็ยังปฏิบัติกันอยู่ เมื่อสงกรานต์ ยังพาลูกไปเล่นสาดน้ำ ประเพณีรับบัวที่นี้ก็ทำกันทุกปีไม่มีขาด คนพื้นที่ก็จะเข้าร่วมงานกันตลอด เพราะเราทำสืบทอดกันมานานแล้ว...” (มณี/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“การสร้างสนามบินไม่มีผลในเรื่องของศาสนาหรือ ไม่มีใครเปลี่ยนไปนะ วันพระก็ไปทำบุญที่วัดตามปกติไม่ขาด ขนบธรรมเนียมเดิมๆ นั้นเราก็ยังคงรักษา กันอยู่นะ เราเจอผู้หลักผู้ใหญ่เราก็พูดคุยกับเขาเป็นปกติอยู่แล้ว เจอกันก็ทักทายกันถามไถ่กันเหมือนเดิม” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ประเพณีวัฒนธรรมก็ไม่มีอะไรลดน้อยลง ทุกอย่างยังปกติ ชาวบ้านที่นับถือศาสนาพุทธทั้งนั้น สนามบินมันจะมาเปลี่ยนแปลงพวกเราได้อย่างไร” (สมปอง/ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“วันสงกรานต์ เด็กรุ่นนี้ นักรวมตัวกัน แล้วก็ออกไปเล่นสงกรานต์ตามถนนและในวัดก็จัดงาน” (สมศรี/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพรับจ้าง)

“ทุกคนก็ยังรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีกันดีอยู่นะ” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพเกษตรกร)

ยังช่วยงานกันดีอยู่ มีงานวัดงานบุญพวกเราก็ไปช่วยกัน” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพแม่บ้าน)

“ทุกอย่างยังเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง” (สมบัติ/ประชาชน หมู่ 3/อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“สนามบินไม่ส่งผลกระทบต่ออะไรกับพวกเราหรอก พวกเราก็ยังนับถือศาสนาพุทธ และขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม พวกเราก็ยังปฏิบัติกันดีอยู่...” (ทองดี/ประชาชนหมู่ 10/อาชีพแม่บ้าน)

“..ตอนเช้าก็ยังออกมาทำบุญ ใส่บาตร เหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยน...” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมอะไรที่รุ่นปู่ย่า ตายาย เขาทำกันมา พวกเราก็ยังคงทำต่อสืบต่อกันไป” (บุญรอด / ประชาชนหมู่ 10 / อาชีพรับจ้าง)

“...เทศกาล ประเพณีต่างๆ เราก็ยังทำกันทุกๆ ปี ยังให้ความสำคัญและไปร่วมงานตลอด ก็ทำกันมาตั้งแต่อดีตกันแล้วนะ” (บุญมา/ประชาชนหมู่ 10/อาชีพแม่บ้าน)

“...งานรับบัววัดบางพลี มีแต่คนอยากมาเที่ยว บอกให้ฉันพาไปที่ เขาอยากมาดู คนต่างจังหวัดไม่เคยเห็น เขาจะอยากดูประเพณี วัฒนธรรมของเรามากกว่า” (บุญสม / ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

การปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา ไม่พบว่ามีการเปลี่ยนแปลง สนามบินไม่มีแรงดึงดูดที่จะสามารถทำให้ประชาชนเปลี่ยนอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม ยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลงที่มีมาตั้งแต่โบราณ ไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตที่เป็นอยู่

“อุดมคติ ความคิด ความเชื่อ ก็ไม่เห็นมีอะไร เปลี่ยนนะ” (สมชาย/ประชาชน หมู่ 2/อาชีพค้าขาย)

“พวกเราก็ยังไม่เปลี่ยน ความคิด ความเชื่อ เดิมๆ ที่เคยเชื่อถือกันมาตั้งแต่สมัยโบราณนะ” (มณี/ประชาชนหมู่ 2/อาชีพแม่บ้าน)

“ไม่ได้เปลี่ยนความคิด ความเชื่ออะไร ไม่รู้จะเปลี่ยนไปทำไม” (มณฑา/
ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ความคิด ความเชื่อทั้งหลายยังไม่เปลี่ยนไป” (มาลี /ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพ
แม่บ้าน)

“ก็ยังไม่เปลี่ยนนะอุดมคติความเชื่อก็ยังมีเหมือนเดิม” (มาลัย/ประชาชนหมู่ 2/
อาชีพแม่บ้าน)

“เรื่องความเชื่อ ไม่ได้ทำให้พวกเราเปลี่ยนไป” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3
อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“มันก็เปลี่ยนกันยากนะ ความคิดความเชื่อเราก็มีกันมานานแล้วนะ คิดไม่ออก
ว่ามันจะเปลี่ยนไปได้อย่างไร” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“พวกอุดมคตินะคิดว่ามีกันทุกคนส่วนตัวแล้วคงไม่เปลี่ยนหรอก” (สมหมาย /
ประชาชนหมู่ 3/อาชีพรับจ้าง)

“ความเชื่อ ความคิดยังเหมือนเดิมอยู่” (สมบัติ/ประชาชน หมู่ 3/อาชีพรับจ้าง/
สมาชิกสภา อบต.)

“เรื่องการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม อะไรนั่น มันไม่ได้
เปลี่ยนกันง่ายๆ นะ...” (บุญรอด / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“อุดมคติไม่เปลี่ยน ความคิดก็เหมือนเดิม ความเชื่อก็ไม่เปลี่ยน...” (บุญสม /
ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“อุดมคติ จะคิด หรือจะเชื่อ อะไรพวกนี้ ฉันก็ยังเหมือนเดิมนะ ไม่ได้เปลี่ยน
อะไร ก็ใช้ชีวิตไปตามปกติ...” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“...ถ้าเป็นในเรื่องการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม ที่ทำให้วิถี
ชีวิตของเราเปลี่ยนไปก็คงไม่มีนะ” (บุญรอด / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“เรื่องแบบนี้คงไม่เปลี่ยนหรอก ใครเขาจะเปลี่ยนของเราได้ ถ้าเราไม่เปลี่ยน
มันเองมันก็คงไม่เปลี่ยน” (ทองดี / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“เราคงไม่เปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดเพียงเพราะสนามบินมาอยู่ใกล้บ้านหรอก
นะ” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“สนามบินยังไม่มีแรงดึงดูดอะไรจะทำให้เราเปลี่ยน ไปคิดอย่างอื่นที่แปลก
ไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน...” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

ด้านการทำมหากิน

การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้าน การทำมหากินตาม อาชีพเดิม การเปลี่ยนแปลงจากอาชีพเดิม รายได้จากการประกอบอาชีพ มีสาเหตุการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

การทำมหากินตามอาชีพเดิม

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่าก่อนการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิชาวบ้าน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ทำสวน เลี้ยงปลา สลัด ปลูกผลไม้และทำการเกษตร

“อาชีพเดิมทำนา มีเลี้ยงปลา สลัด บ่อปลาด้วย” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

“แต่ก่อนทำสวนทำนาและ เลี้ยงปลา...” (สมชาย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“แต่ก่อนทำนา เลี้ยงปลา” (มาลี / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ทำนากันหมดเลย มีบ่อปลา บ้างปลุกมะม่วง บ้างผสมๆ กันไป...” (แม่น / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“อาชีพแต่ก่อนนี้ทำนา เลี้ยงปลา ทำเกษตร เก็บผัก บึงขาย” (สมนึก / ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพเกษตรกร)

“เดิมเลยทำนาแล้วก็เปลี่ยนมาเลี้ยงปลาก่อน โคนเวนคั้นยังเลี้ยงปลาอยู่” (มณี / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

“พ่อแม่ทำสวนทำนาเราเป็นลูกก็ช่วยเขาทำสวนทำนา” (สมพร / ประชาชน หมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“ผมก็ทำนามาตั้งแต่เด็กๆ” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิก สภา อบต.)

“เมื่อก่อนแถวนี้ทำนากันทั้งนั้นแหละผมก็ทำนาเหมือนกัน” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“อาชีพเดิมทำนาอยู่...” (บุญรอด / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“แต่ก่อนทำนาและปลุกกล้วย ปลูกมะม่วง” (บุญมา / ประชาชนหมู่ 10 / อาชีพแม่บ้าน)

“ที่บ้านทำนากัน...” (ทองดี / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“มีนาอยู่หลายสิบไร่อาชีพก็ต้องทำนา ทำบ่อปลาด้วย...” (บุญสม / ประชาชน
หมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“อาชีพทำนา แต่นาที่ทำเขาที่เขาทำเหมือนกัน และก็เลี้ยงปลาบ้าง ปลุกมะม่วง
บ้าง” (ทองคำ / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“ทำบ่อปลาดี...” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ผมทำเกษตรมาตั้งแต่แรกแล้ว ตอนนี่ก็ยังเก็บผักขาย...” (สมหมาย /
ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

การเปลี่ยนแปลงจากอาชีพเดิม

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลง หลังการ
สร้างสนามบิณสุวรรณภูมิชาวบ้านส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงไปประกอบอาชีพอื่น เช่น ทำงานบริษัท
ค้าขาย ขับรถรับจ้าง และสมาชิก อบต. เป็นต้น และบางส่วนก็ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเลย

“...ตอนนี้มาทำงานบริษัท เลิกงานพอมีเวลาก็มาขับรถรับจ้างและเป็นสมาชิก
สภา อบต. หมู่ 3 ด้วย” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา
อบต.)

“...รับจ้างเป็นแม่บ้านในสนามบิณ เป็นของบริษัท...” (บุญรอด / ประชาชน
หมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“ปัจจุบันรับจ้าง” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“อาชีพรับจ้าง” (สมหมาย/ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง)

“ไม่ได้ทำนาแล้วที่ดินเราก็ไม่มี อายุก็มากแล้วคงทำได้ก็แค่ขายของเล็กๆ
น้อยๆ อยู่กับบ้าน” (สมชาย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“เปลี่ยนอาชีพมาขับรถรับจ้างทั่วไป เป็นสมาชิก อบต. ด้วย” (สมบัติ/
ประชาชนหมู่ 3/อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“หลังจากโดนเวนคืนก็ขับรถรับจ้างและก็เป็นสมาชิกสภา อบต. หมู่ 10” (บุญ
สม / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...ขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เก็บผักขายบ้าง ที่บ้านก็ขายของ...” (สมนึก/
ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพเกษตรกร)

“ไม่มีที่ไม่มีนาแล้ว จะทำอะไรกิน แก่ก็แก่แล้ว จะให้ไปทำอะไรที่ไหน ลูกๆ
เขาก็ทำงานเลี้ยงเราอยู่แล้ว เราคงไปทำไม่ไหวแล้วละ” (มณี / ประชาชนหมู่ 2 /
อาชีพแม่บ้าน)

“ตอนนี้ไม่ได้ทำงานแล้ว อยู่บ้านเลี้ยงลูก สามีทำงานคนเดียว” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ปัจจุบันนี้ไม่ได้ทำอะไร อยู่บ้านเลี้ยงลูกเหมือนกัน”(แม่น / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเกิดจากการเวนคืนที่ดินเพื่อใช้ก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ที่ดินของประชาชน ที่เคยใช้ทำนาเลี้ยงปลาที่ไม่มี ทำให้ต้องเลิกประกอบอาชีพเดิมไม่สามารถที่จะไปทำงานใหม่ทำได้อีกเนื่องจากที่อายุมากแล้วให้ลูกๆ คอยดูแลเลี้ยงดู บางส่วนก็รับจ้างเย็บผ้า และต้องเป็นแม่บ้านอยู่กับบ้าน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน

“ที่ดินก็โดนเวนคืนเอาไปสร้างสนามบินหมดแล้ว ก็ต้องเลิกทำนาเลิกเลี้ยงปลา ตอนนี้ก็ไม่ได้ทำงานแล้ว โรงงานคงไม่รับแล้วอายุก็มากด้วย ลูกๆเขาก็คงไม่ให้เราไปทำงานด้วยเขาให้อยู่บ้านเฉยๆ” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ไม่ได้ทำงานอะไรนาก็โดนเวนคืนไปหมดแล้ว ไม่รู้จะไปทำตรงไหนที่ก็ไม่มีแล้ว บ้านก็แคบไม่มีที่ปลูกอะไรเลย ก็อยู่บ้านหุงข้าวให้ลูกๆ กินตอนเขากลับจากทำงาน” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“แก่แล้วไม่รู้จะไปทำงานอะไร นาที่เคยทำอยู่ที่โดนสนามบินไปหมด ก็เลยไม่มีที่ทำกินก็ต้องอยู่บ้านกันเฉยๆ ให้ลูกเขาเลี้ยง” (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“เป็นแม่บ้านคอยดูแลลูกๆ และหุงข้าว...” (ทองดี/ประชาชนหมู่ 10/อาชีพแม่บ้าน)

“เลิกทำนาก็มาทำงาน โรงงาน แต่ตอนนี้ออกแล้วไม่ได้ทำแล้ว เพราะถูกเลิกจ้าง ” (สมพร/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“แม่บ้านและรับจ้างเย็บผ้า ถ้ามีเวลาว่างมากก็จะรับฝ้ามายเย็บเยอะหน่อย...” (ทองคำ/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง เย็บผ้า)

“เป็นแม่บ้าน พวกแม่บ้านที่ว่างๆ ก็จะรับจ้างเย็บผ้ากันทั้งนั้น”(บุญมา/ ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพแม่บ้าน)

รายได้จากการประกอบอาชีพ

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลง หลังการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ชาวบ้านส่วนใหญ่มีรายได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อก่อนทำนา เลี้ยงปลา และมี

ผลไม้ขาย สามารถทำเงินให้กับพวกเขาได้ปีละหลายหมื่นบาท ทั้งยังเป็นเงินก้อน มีรายได้มากกว่า มีพื้นที่ในการทำมาหากินมากกว่า ในปัจจุบันรายได้ที่ได้มา เป็นเหมือนเบี้ยหัวแตกทำให้ไม่สามารถเก็บเงินได้

“ตอนนั้นเลี้ยงปลาน่าจะมีรายได้ดีกว่าตอนนี้ ที่นั่งอยู่บ้านไม่ได้ทำอะไร เพราะไม่มีที่จะทำมาหากิน” (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“แต่ก่อนนี้ขายข้าวขายปลาได้เงินเยอะ ตอนนี้ไม่มีรายได้อะไรเลย” (มารวย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“เมื่อก่อนทำนา เลี้ยงปลาถึงหน้าขายทีหนึ่งก็ได้เงินเป็นก้อนนะรายได้ดี” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“เลี้ยงปลา ขายผลไม้ ขายมะม่วงก็รายได้ดี คนมาติดต่อซื้อกันเยอะขายไม่ทันเลยแหละ แต่ตอนนี้ไม่มีอะไรจะให้ขายแล้ว รายได้น้อยลงกว่าเก่า” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ตอนนี้รายได้ลดลง สมัยที่ยังทำนา เลี้ยงปลา มันได้เงินเป็นก้อน ริมๆบ่อก็มีต้นมะม่วงเก็บขายที่ก็เป็นหมื่นแล้ว นี่แค่มะม่วงอย่างเดียว ขายของต้องรอคนมาซื้อ ไม่ใช่ว่าจะขายดีทุกวันนะเป็น เบี้ยหัวแตกหมดแหละ” (สมชาย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“ทำสวนทำนามันก็มีรายได้ประจำปี เทียบแล้วดีกว่าตอนนี้เพราะไม่มีงานทำ อยู่บ้านทำงานบ้านอย่างเดียว” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงรายได้จากการประกอบอาชีพนั้นเป็นผลมาจากการก่อสร้างสนามบิณสุวรรณภูมิ ทำให้ต้องมีการเวนคืนที่ดินที่ประชาชนเคยทำมาหากินประกอบอาชีพดั้งเดิมทำนา เลี้ยงปลาสด และปลูกมะม่วงขาย ในการขายผลผลิตแต่ละครั้งจะได้เงินมาก มีรายได้แสนกว่าบาทต่อปี เทียบกับปัจจุบันที่จะต้องไปทำงานรับจ้าง ขับรถมอเตอร์ไซค์วิน เป็นสมาชิก อบต. และแม่บ้าน ปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านหรือรับจ้างเย็บผ้าโหล แทบจะไม่มีรายได้เลยนอกจากเบี้ยผู้สูงอายุที่ทาง อบต. แจกให้เดือนละห้าร้อยบาท จึงต้องอยู่บ้านเฉยๆ คอยให้ลูกๆ หลานๆ เลี้ยงดูส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน

“สนามบิณได้เวนคืนที่ดินที่เราเคยใช้ทำนา เลี้ยงปลา ปลูกมะม่วงเอาไว้ขาย ทำให้เราไม่มีที่จะทำอะไรเลย แต่ก่อนขายข้าว ขายปลาสด ปีหนึ่งได้แสนกว่าบาทนะ ตอนนี้ไม่ได้ทำอาชีพอะไรเลยไม่มีรายได้เหมือนแต่ก่อน” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“พอเขาสร้างสนามบินเราก็ไม่มีนาไม่มีบ่อปลาทำแล้ว เหมือนคนตกงานไม่มีงานทำไม่มีรายได้อะไรไม่เหมือนตอนที่เรายังมีนา มีบ่อปลาขายทีละหลายๆ หมื่นรายได้ก็ถือว่าดีกว่าตอนนี้ละ” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ผมเลี้ยงปลา พอทำนาหมดหน้าทำนาแล้วสิ้นปีก็ออกรถได้ มีเงินก้อน รายได้ตอนนี้ผมว่าน้อยลงกว่าทำนา ทำนาขายข้าวทีหนึ่ง ก็ได้เยอะ ริมบ่อปลาก็ปลูกมะม่วง ขายทีก็ได้เยอะ ...” (สมปอง/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ทำนารายได้ดีกว่า พอโค่นเวนคืนก็ไม่มีที่จะทำอะไรแล้ว คุณแล้วเดี๋ยวนี้รายได้ลดลงก็ไม่ได้ทำอาชีพอะไรด้วยตอนนี้ก็รับจ้างเย็บผ้าบ้าง ถึงได้เงินมาก็ไม่ค่อยพอใช้ ก็ต้องจ่ายไปเก็บไม่ได้เหมือนก่อน” (ทองคำ/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง เย็บผ้า)

“...แต่ก็มันมีรายได้อยู่ตลอดนะ ขายข้าวขายปลาและเดเก็บผักขายทำให้มีเงินเหลือเก็บ ตอนนี้ไม่มีอาชีพอะไรเป็นหลัก ก็รับผ้าโหลมาเย็บที่บ้าน ถ้ามีเวลาก็ได้เยอะหน่อย คิดว่ารายได้ก็น้อยลงกว่าแต่ก่อน” (บุญมา/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“ตอนที่ยังไม่มีโค่นเวนคืนมีที่ทำนาถึงหน้าเกี่ยวข้าว ก็ขายข้าวทีหนึ่งก็ได้เป็นแสนนะ เงินแต่ก่อนนั้นก็มากอยู่ ขายผลไม้ ขายผัก ก็ได้เงิน สมัยก่อนแทบจะไม่ได้ใช้สตกัลเลย” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพเกษตรกร)

“ตอนนี้ไม่ได้ทำอะไรเป็นอาชีพเลย ไม่มีรายได้เหมือนแต่ก่อนที่ทำนา ที่ทางทำมาหากินก็ไม่มีแล้วเป็นสนามบินหมดแล้ว จะมีที่อาศัยอยู่ก็น้อยทำอะไรไม่ได้หรอก ก็ได้ลูกๆ หลานๆ เขาเลี้ยงคุณี่แหละ” (มณี / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ช่วงที่ผมทำนามีเงินเก็บ แต่เดี๋ยวนี้จับรถมีรายได้เป็นวัน มันเป็นเบี้ยหัวแตกได้มาก็ใช้หมด เก็บไม่อยู่” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...สนามบินเอาที่ทำกินเราไปหมดแล้ว ก็เลยไม่ได้ทำอะไร รายได้ตอนนี้ไม่มีเลย รอรับเบี้ยผู้สูงอายุจาก อบต. เดือนละห้าร้อยบาท เดือนๆ ไม่ค่อยพอกินหรอกรายได้ก็น้อยกว่าตอนนี้อีก” (แม่น / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

ด้านชีวิตความเป็นอยู่

การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่อง การอยู่การอาศัย อาหารการกิน การพักผ่อนหลับนอน สุขภาพ สุขใจ การใช้เทคโนโลยี มีสาเหตุการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

การอยู่อาศัย

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง และมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ง ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะประชาชนบางส่วนได้ย้ายถิ่นฐานออกมาก่อนที่จะมีการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ส่วนการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ง จากสืบกว่าปีที่ผ่านมาพบว่าประชาชนที่ถูกเวนคืนได้รับจดหมายให้ย้ายออกจากที่อยู่อาศัยเดิม เพราะจะมีการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ประชาชนจึงได้ย้ายถิ่นฐานมาซื้อที่ดินและปลูกบ้านใหม่อีกฝั่งหนึ่งของสนามบิน อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เพราะพื้นที่มีขนาดเล็กทำให้คับแคบกว่าที่เดิม ได้รับเงินชดเชยไม่มากนัก ไม่สามารถปลูกบ้านใหม่ได้เหมือนเดิม ปัจจุบันที่ดินมีราคาสูงการสร้างที่อยู่ต้องใช้เงินจำนวนมาก

“บ้านปลูกมาสืบกว่าปีแล้ว พอโดนเวนคืน ไม่มีที่อยู่ก็มาซื้อที่แล้วก็ปลูกบ้านเลย ตั้งแต่นั้นมาก็ยังไม่ได้ปรับปรุงอะไรอีกเลย” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“ตอนแรกที่โดนเวนคืน ก็ย้ายฝั่งมาแล้วก็ซื้อที่ทิ้งเอาไว้ ก็เอาไว้ปลูกบ้านอยู่ที่นี่แหละก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงอีกเลยหลังจากโดนเวนคืน” (สมศรี /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพเกษตรกร)

“ย้ายมาอยู่ตรงนี้สืบกว่าปีแล้ว ผมอยู่ก่อนที่จะโดนเวนคืนรอบสอง ตอนนั้นก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่อยู่...” (สมบัติ /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“บ้านที่อยู่ปัจจุบันนี้ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงอะไร ในเรื่องของที่อยู่อาศัยตั้งแต่โดนเวนคืนก็ย้ายมาอยู่ที่นี่ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงเลย” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“เขาก็มีจดหมายมาบอกเมื่อสืบกว่าปีที่แล้ว ให้เราเตรียมตัวย้ายออกไปจากที่อยู่อาศัย เพราะว่าจะมีการสร้างสนามบินแล้วให้หาที่อยู่ได้แล้ว ” (สมชาย /ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพค้าขาย)

“ตรงนี้มีมันคับแคบกว่าเดิม แต่ก่อนมันกว้างกว่านี้ ไม่อุดอู้ อยู่สบายๆ” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“สิบกว่าปีแล้ว ได้จดหมาย เขาบอกให้เราออกจากที่ดินที่อยู่อาศัย เพราะเขา จะเริ่มมีการถมที่เพื่อจะ ใช้ทำสนามบิน” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/ สมาชิกสภา อบต.)

“ทุกคนที่โดนเวนคืนก็ไปซื้อที่และปลูกบ้านอยู่ใหม่ไปกันเป็นกลุ่มๆ ...” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง)

“ย้ายมาอยู่ฝั่งนี้ ข้างรั้วสนามบินริมคลองนี้อยู่กันเป็นกลุ่มๆ ที่อยู่อาศัยคับแคบ มาก ไม่เหมือนบ้านเก่าเลยกว้างกว่าเยอะ...” (บุญสม /ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพ รับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“โดนเวนคืน ได้เงินมานิดหน่อยคงยังไม่มียุญาเปลี่ยนที่อยู่อาศัยให้มันดีขึ้น กว่าเดิมหรือให้มันเหมือนเก่าหรอก” (บุญรอด /ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพรับจ้าง)

“... โคนให้ย้ายออกจากที่อยู่เดิมแล้วก็ไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน เงินทองก็ไม่มี ที่ที่ อยู่ตรงนี้ก็ต้องทนเอาเพราะเราไม่มีที่จะ ไปจริงๆ ก็ภาวนาว่าให้มันดีขึ้น อย่าแย่งลง ไปกว่านี้เลย” (ทองดี /ประชาชนหมู่ 10/อาชีพแม่บ้าน)

“... เดียวนี้ทั้งบ้าน ทั้งที่ดินมีแต่ราคาแพงๆ จะเอาเงินที่ไหน ไปซื้อ...” (บุญมา/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่แย่งนั้นมาจากการถูกเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ในการก่อสร้าง สนามบินสุวรรณภูมิ ต้องย้ายถิ่นฐานจากเดิมที่เคยอาศัยอยู่ มาตั้งถิ่นฐานใหม่ โดยการซื้อที่ดินที่อยู่ อีกฝั่งคลอง และปลูกบ้านใหม่ที่คับแคบกว่าแต่ก่อน การที่ต้องอยู่อาศัยกันเป็นกลุ่มๆ และการไม่มี ที่ดินที่มากเหมือนแต่ก่อนเป็นเพราะได้ค่าชดเชยน้อยไม่สามารถปลูกบ้านได้อย่างเดิม ทำให้มี ข้อจำกัดในบริเวณพื้นที่ที่อยู่อาศัย วิถีชีวิตที่เคยอยู่แบบชาวบ้านชาวสวนก็ได้เปลี่ยนแปลงไป

“จะเริ่มมีการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิเกิดขึ้นแล้ว พวกเราต้องย้ายที่อยู่ อาศัยออกจากที่เดิมที่โดนเวนคืนไป ต้องไปหาที่อยู่ใหม่” (มณฑา /ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ให้พวกเราย้ายออกไปอยู่ที่อื่น ให้อยู่นอกเขตก่อสร้างสนามบินที่กำลังจะ สร้าง” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“มีเจ้าหน้าที่มาบอกให้ย้ายออกมาเหมือนกัน พวกเราก็มาจากที่เดียวกัน เพราะอยู่ใกล้ๆ กัน เขาจะเอาที่ไปสร้างสนามบินแล้ว เลยต้องหาที่อยู่กันใหม่” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“...พอเขามาถมที่ทำสนามบินเราก็ต้องย้ายบ้านออกมาจากฝั่งที่เขาจะสร้างสนามบิน ได้เงินจากการ โคนเวนคืนก็มาซื้อที่ปลูกบ้านใหม่ก็ไม่ไกลจากสนามบินเลย” (สมหมาย/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“...เขาจะเอาที่ไปสร้างสนามบิน พวกที่คืออยู่ไม่ยอมย้าย ตอนหลังพวกนี้ก็โดนไล่ ย้ายออกทั้งหมด” (มาลี/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“...ต้องหนีจากฝั่งที่สร้างสนามบินมาอยู่ที่ตรงนี้ ก็อยู่แบบตึกๆกัน มันใกล้กันเกินไปคับแคบ บ้านที่อยู่มันติดกันเกินไปอีกอีกไม่น่าอยู่เลย” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/อาชีพพ่อบ้าน)

“มาอยู่ตึกๆ กันแบบนี้ไม่เหมือนก่อนนะ เพราะเมื่อก่อนนี่เรานึกจะออกไปไหนก็ได้ มันไม่มีรั้วไม่มีอะไรมากันแบบนี้ รู้สึกว่ามันไม่อิสระ” (แม่น / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“พอมายู่ตรงนี้แล้วรู้สึกอีกอึดอยู่แบบไม่ค่อยเป็นส่วนตัวไม่อิสระเหมือนแต่ก่อน” (มณี /ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“เขามาสร้างสนามบินเราก็ย้ายมาอยู่ตรงนี้แล้วก็อยู่กันรวมเป็นกลุ่มๆ บ้านก็ตึกๆกัน ไม่เหมือนก่อนที่บ้านห่างกันสองร้อยสามร้อยวาได้...” (สมปอง/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“การที่เขาสร้างสนามบินทำให้เราโดนเวนคืนหมดเลยทั้งที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ได้เงินค่าชดเชยมาก็มาซื้อที่ข้างคลองฝั่งนี้เอาไว้อยู่อาศัย ก็ตรงข้ามสนามบินนี้แหละไปไหนได้ไม่ไกล” (บุญรอด/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“...ที่อยู่ของเราเขากำลังจะเอาไปสร้างสนามบินแล้ว เงินที่ได้จากค่าชดเชยในการเวนคืนที่ดิน ได้มายังไม่พอจะซื้อที่ปลูกบ้านใหม่เลย” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

อาหารการกิน

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลง เนื่องจากเดิมที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นแหล่งอาหารที่หาได้ตามธรรมชาติของประชาชนที่อาศัยอยู่ เมื่อก่อนประชาชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย จะหาอาหารตามธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่มาบริโภคใน

ชีวิตประจำวัน ไม่จำเป็นต้องซื้อ ไม่ต้องเสียเงินในเรื่องของการทำอาหาร เป็นการหาอาหารที่ได้จากสวน ไร่ นา บ่อปลา ในลำคลอง หรือสถานที่ต่างๆ บริเวณบ้านที่จัดไว้ในการทำเกษตรพอเพียง แต่ปัจจุบันนี้แหล่งอาหารลดน้อยลง ประกอบกับเขม่าควันและละอองน้ำมันของเครื่องบินที่ลงสู่ผิวดิน ผิวน้ำ และต้นไม้ ทำให้ประชาชนไม่กล้าเก็บพืชผัก ผลไม้ และน้ำ มาใช้ในการอุปโภคบริโภค เพราะกลัวว่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงทำให้ต้องซื้ออาหารมาบริโภคเองเป็นส่วนใหญ่ และอาหารนั้นก็มียารักษา และได้ในปริมาณที่น้อยด้วย

“แต่ก่อนนี้หาผัก หาปลากินกันง่ายจริงๆ แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีที่ให้หากินแบบแต่ก่อนได้แล้วไม่มีที่ให้หาแล้ว” (มารวย /ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“ตอนอยู่ที่บ้านเก่าผักสวนครัวที่หลังบ้านเยอะอยากจะทำกินอะไรกินก็เดินไปเก็บเอา พริก ผักต่างๆ หาได้ง่ายไม่ต้องซื้อให้เสียเงินเลย ปัจจุบันต้องซื้อทุกอย่างได้น้อยด้วย ราคาแพง” (มณี /ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“เดี๋ยวนี้ของกินต้องซื้อเอาทั้งหมดแหละ ไปเดินหาแบบแต่ก่อนไม่มีแล้ว” (มาลี/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“...ไม่เหมือนเมื่อก่อนนี้ พอหากุ้งหาลามาได้ ก็เอามาไว้กิน ตอนนี้นั้นหายากเต็มทีธรรมชาติมันเปลี่ยนไปหมดแล้ว” (สมศรี /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง)

“ตอนนี้เรื่องอาหารการกินตามธรรมชาติมันหายากแล้ว ที่ทางก็ไม่มีเหมือนแต่ก่อนโดนเวนคืนไปหมด แต่ก่อนหาปลาได้ก็ทำเป็นอาหารกินกัน เหลือกก็เก็บไว้กินไม่ต้องซื้อ...” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“แต่ก่อนอาหารการกินหาง่ายกว่านี้เยอะมีผักอะไรที่ขึ้นอยู่ริมบ่อเลี้ยงปลาในนา ก็เก็บกินได้ เดี๋ยวนี้ไม่มีที่ให้เก็บกินแล้ว...” (สมบัติ/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“แต่ก่อนอาหารการกินมันไม่ได้ซื้อหาอะไร ผักก็ปลูกไว้กินเอง ปลาทุ่งก็เลี้ยงเอง ทำกินเอง ...” (ทองดี /ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“สมัยก่อนชาวบ้านหาอาหารการกินกันง่ายกว่านี้ อาหารที่เราทำกินทุกอย่างแทบไม่ต้องซื้อเลย จะเอาอะไรจะทำอะไรกินก็เข้าสวนไปหาเอาได้ เช่น หาปลาในลำคลอง ในบ่อปลาที่เลี้ยงไว้ กลางคืนก็จับกบเอามาแกงกิน...” (บุญรอด/ประชาชน หมู่ 10/อาชีพรับจ้าง)

“...เมื่อก่อนทำกับข้าวกินเอง หากับข้าวเอาตามท้องไร่ท้องนา พอโดนเวนคืนย้ายที่อยู่มาก็ต้องมาซื้อกับข้าวเขากิน ต้องซื้อเกือบทุกวัน บางครั้งไม่อยาก

ทำก็หุงข้าวแล้วก็ซื้อแกงถุงที่เขาทำขายมันก็ง่ายดีแต่ไม่อร่อยเหมือนเราทำเอง...”
(ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“แต่ก่อนมันเป็นสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่มีอยู่เราสามารถใช้ประโยชน์ได้
มากนะ เราหากินกันง่ายกว่านี้ ทุกอย่างแทบไม่ต้องซื้อกินเลย ผักผลไม้ที่ขึ้นตาม
ธรรมชาติเรานำมาทำเป็นอาหารกินได้หลายชนิด...” (บุญมา/ประชาชนหมู่ 10/
อาชีพแม่บ้าน)

“เดี๋ยวนี้เรื่องอาหารการกินไม่เหมือนก่อนเราอยากกินอะไรก็ต้องซื้อเขา
อย่างดอกแค ผักบุ้ง ผักตำลึง มะเขือ พริกอะไรพวกนี้ แต่ก่อนมันขึ้นเอง มากจน
ต้องตัดทิ้งไม่อย่างนั้นมันรกทางเดิน เราอยากจะทำอะไรมาทำกินเดินไปทางไหน
ทิศไหนก็เจอก็เก็บเอามาทำกินกันเอง แต่ตอนนี้ถ้าไม่ปลูกเอาไว้ไม่มีทางได้กิน”
(บุญสม/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ข้าวของเดี๋ยวนี้ก็แพงจัง คุยอย่างมะนาวสิแต่ก่อนกินไม่ทัน เดี่ยวนี้ลูกละเกือบ
สิบบาท” (บุญสม/ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพรับจ้าง)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลง มาจากการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ การถมที่ เดิมที่เป็น
ท้องนา บ่อปลาและลำคลอง ทำให้ประชาชนไม่มีพื้นที่ในการทำมาหากิน เกิดการเปลี่ยนแปลง
สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทำให้อาหารการกินและพืชผัก ที่ประชาชนเคยหาได้ลดน้อยลง
ประกอบด้วยเขม่าควันและละอองน้ำมันของเครื่องบินที่ลงสู่ผิวดิน ผิวน้ำ และต้นไม้ รวมทั้งบริเวณ
บ้านเรือน ทำให้แหล่งอาหารที่ประชาชนเคยใช้อุปโภคบริโภค ไม่สามารถที่จะใช้ได้อีกเลย

“เขถมที่เพื่อทำสนามบินหมดเลย พื้นที่ที่เคยเป็นสวนเป็นคลองก็โดนถม
หมดเราจะไปหาปลาหาอะไรๆ แบบที่เคยเป็นมาเมื่อก่อนนี่คงไม่มีที่ให้หาแล้ว”
(มาลัย /ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“พอมีสนามบินเกิดขึ้นมาสิ่งที่เราเคยทำกินเคยหากินกันแบบแต่ก่อนมันก็เริ่ม
หมดไป เคยหาปลาหากุ้งมากินในครอบครัว หรือวิธีหาอาหารมากินกันอย่าง
ชาวบ้านก็ไม่มีแล้วเพราะมันไม่มีที่ให้ไปหาเหมือนสมัยก่อน” (แม่น /ประชาชน
หมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“น้ำมันที่มันเหลือจากไอพ่น ก็ฟุ้งกระจายไปทั่วตามหลังคาบ้านก็มี ตาม
ต้นไม้ก็มีในคลองก็มี” (สมชาย/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพค้าขาย)

“อาหารการกินตอนนี้มันหาได้ไม่เหมือนก่อน มันมีเขม่าควันและละออง
น้ำมันจากเครื่องบินตกลงไปในน้ำรอบๆ สนามบิน ทำให้เราไม่กล้านำพืชผักไป

ทำอาหารกินกลัวเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” (มณฑา /ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพ
แม่บ้าน)

“ไม่มีที่จะปลูกอะไรแล้ว ธรรมชาติมันเปลี่ยนไปหมด เขาถมที่ที่เคยเป็นท้อง
นาเป็นบ่อปลาเป็นสวนเป็นคลองเพื่อทำสนามบินหมดเลย เราอยากจะทำเกษตร
เก็บกินเหมือนก่อนมันก็ทำไม่ได้แล้วมันไม่มีที่ดิน พื้นดินตอนนี้มันเป็นคอนกรีต
ทั้งนั้นไม่รู้จะไปปลูกพืชผักได้ตรงไหน จะหาผักหาหญ้ามาทำอาหารกินยากแล้ว”
(สมบัติ/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“แต่ก่อนตอนเครื่องบินยังไม่ขึ้นนะ ผมปลูกมะม่วงไว้ พอถึงหน้ามันออก
ดอก มันก็ติดลูกดกมาก อันนี้เห็นเลย ได้กินตลอด ขายไม่ทันเลยก็แล้วกัน พอ
ตอนนี้เครื่องบินขึ้น มะม่วงไม่มีลูก พอมันออกดอกสักพักดอกสีขาว มันก็จะ
กลายเป็นสีน้ำตาล แล้วก็แห้งเป็นสีดำ ไม่ติดลูกเลย เหลือบ้างก็ไ้ลูกที่มันอยู่ข้าง
ในๆ ใบมันบังอยู่ ขนาดใบมันยังเป็นจุดดำๆ เลย แสดงว่ามันก็ตกลงมาเยอะ
เหมือนกัน...” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...พอมีสนามบินเกิดขึ้น สิ่งที่เคยทำมาหากินได้ เดียวนี้ก็ทำอะไรไม่ได้เลย
ไม่เหมือนก่อน จะอาบน้ำในคลองก็ไม่ได้ ก็ต้องใช้น้ำประปาอาบน้ำ เสียเงินค่า
น้ำ” (สมพร/ ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพแม่บ้าน)

“มีละอองน้ำมันเครื่องตกลงมาใส่ต้นไม้ใบไม้บินเต็มไปหมด” (สมนึก/
ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“ตอนนี้ในน้ำมีคราบน้ำมันลอยเต็มไปหมด ผักนึ่งที่เคยเก็บกินได้นั้นตอนนี้
ฉันไม่กล้ากินเลยแล้วกลัวเป็นอันตราย...” (สมนึก /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพ
เกษตรกร)

“เมื่อก่อนเรากินน้ำฝนกันนะ กินมายี่สิบสามสิบปีก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร ตอนนี้
พอมีสนามบินเครื่องบินขึ้นมีละอองน้ำมัน ก็ไม่กล้ากินน้ำฝนอีกแล้ว ต้องหันมา
ซื้อน้ำ กินและใช้น้ำประปา...” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง)

“ตั้งแต่มีสนามบินธรรมชาติผิดไปเยอะแต่ก่อนกินน้ำฝน เดียวนี้น้ำก็ซื้อกิน
ผักก็ต้องซื้อกิน หากินแบบแต่ก่อนไม่ได้แล้ว...” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพ
แม่บ้าน)

“ก่อนที่จะมีสนามบิน ในเรื่องน้ำกินน้ำใช้หรือน้ำอาบก็ไม่ต้องซื้อ เดียวนี้
กินยังต้องซื้อแล้ว อะไรก็เป็นเงินไปหมด และเงินเข้ามาน้อยไม่พอจ่าย” (สมปอง/
ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...เวลาฝนตกมันก็จะเอาละอองน้ำมันที่ติดตามต้นไม้ใบหญ้าลงไป ในคลองมองลงไปเห็นน้ำมันลอยเป็นผาเลย ก็มันเป็นแบบนี้เลยทำธรรมชาติที่เคยมีมันเสียหมดแล้ว สภาพน้ำคงไม่ดีเหมือนแต่ก่อนปูปลาที่เคยอาศัยคงหมดไป ยิ่งไม่มีต้นไม้ไว้กรองอากาศ ยิ่งแล้วเลย” (บุญรอด / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“น้ำในคลองเมื่อก่อนใช้อาบได้ใช้ซักผ้าได้ เดียวนี้ไม่มีใครกล้าใช้แล้วมีแต่คราบน้ำมันลอยเต็มไปหมด” (ทองดี / ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพแม่บ้าน)

“สนามบินเขาสูบน้ำระบายน้ำทุกอย่างออกจากสนามบินมาลงคลองหมดแหละ สูบอะไรมาบ้างเราก็ไม่รู้ว่ามันสกปรกขนาดไหน น้ำที่เคยใช้ตอนนี้เราไม่กล้าใช้หรอก” (ทองดี/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

การพักผ่อนหลับนอน

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทางที่แยกลง เกิดจากเสียงของเครื่องบินที่มีเสียงดังมาก รบกวนการพักผ่อนหลับนอนของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะตอนเครื่องบินขึ้น-ลง และในเวลากลางคืน ซึ่งเป็นเวลาพักผ่อน ประชาชนต้องการที่จะได้รับการแก้ไขเรื่องเสียงของเครื่องบินเป็นอย่างมาก

“เสียงของเครื่องบิน กลางคืนดังกว่ากลางวัน กลางวันนานๆ จะดังสักที” (แม่น/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“พอช่วงเวลาตีหนึ่งไปแล้วละทีนี้เอาเลยละ ดังไปเลยทั้งคืน เพราะกลางคืนมันเงียบอยู่แล้ว เลยได้ยินแต่เสียงเครื่องบินอย่างเดียวเลย” (สมชาย/ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพค้าขาย)

“นอนกันไม่ค่อยหลับลูกๆ ก็ยังเล็กอยู่ เสียงมันดังรบกวนอยู่ตลอด” (มาลัย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“เจ้าหน้าที่มาสำรวจแล้วบอกว่าตรงนี้เป็นแนวเส้นเสียงสีแดงดัง 30-40” (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“ตอนเครื่องบินขึ้นใหม่ๆ ที่บ้านนอนกันไม่ได้เลย” (สมปอง/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“สงสารลูกมากๆ นอนไปแป็บเดียว เดียวตื่นๆ เสียงมันดังจริงๆ” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“น่าจะมีเจ้าหน้าที่สนามบินมาช่วยดูแลในเรื่องเสียงนะ มันดังมากๆ ขอให้ช่วยหาอะไรมาช่วยพวกเราให้ลดเสียงดังลงได้บ้าง พวกเราอยากพักผ่อนนอนหลับให้ได้ที่บ้างนะ” (สมศรี/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ตอนนี้นอนไม่หลับเหมือนก่อนหลับๆ ตื่นๆ นอนไม่เต็มตาหลับไม่สนิท” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“พวกลูกๆ มันทำงานแล้วเข้ากะกัน กลับมาจากทำงานจะมานอนที่บ้านก็นอนไม่ได้เสียงมันดัง” (ทองดี/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“เรื่องการหลับนอนไม่ต้องพูดถึง ไม่ได้นอนหรือ ตอนแรกๆที่เปิดใช้สนามบิน มันทรมาณจริงๆนะ”(บุญรอด/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลง มาจากเสียงของเครื่องบินที่บินขึ้นตลอดในเวลากลางคืน ทำให้ประชาชนนอนไม่หลับ เพราะในตอนกลางคืนเป็นช่วงที่เงียบ แต่เครื่องบินก็ยังบินขึ้นอยู่ตลอด และบ้านที่อยู่อาศัยยังอยู่ในแนวเส้นเสียงจากการขึ้นของเครื่องบิน

“เวลาเครื่องบินขึ้นนั้น ทิศทางการขึ้นมันตรงหลังคาบ้านพอดีเลย และที่บ้านอยู่ในแนวเส้นเสียง ตอนเปิดใช้สนามบินแรกๆ ยิ่งหน้าหนาวเสียงเครื่องบินจะดังมากๆนอนไม่หลับหรือทั้งคืนแหละ” (มณฑา/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพแม่บ้าน)

“จะนอนหลับสบายได้อย่างไรก็บ้านแถบนี้อยู่ในแนวเส้นเสียงหมดแหละ เครื่องบินขึ้นตรงนี้ เราเห็นเครื่องบินบ่อยๆ บินต่ำผ่านหลังคาบ้านมาผ่านไปนิดเดียวเสียงมันก็จะดังมากเลยเสียงมันดังตามหลังมานะ...” (มารวย /ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“กลางคืนมันนะเสียงเครื่องบินที่มันขึ้นนะดังมาก ขึ้นกันทุกๆ ห้านาทีได้มั้ง ขึ้นทั้งคืนเลย แล้วจะนอนยังไง” (มาลัย /ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

“เสียงเครื่องบินมันดังอย่างมากตอนเครื่องบินขึ้น สังกะสีมันดังก็อกๆ แก๊กๆ หลังคาคังปั๊ๆ เหมือนจะหลุดอย่างงั้นแหละ กลางคืนสิแย่เลย ถ้าบ้านสองชั้นข้างบนไม่ต้องนอนหรือ” (มณี /ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“เปิดใช้สนามบินใหม่ๆ ทรมาณมากๆ เพราะไม่ได้หลับได้นอนกันเลยเสียงของ เครื่องบินขึ้น-ลง นี่แหละที่ทำให้เรานอนไม่ได้เลย” (สมบัติ/ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“หลายๆ ครั้งที่เครื่องบินขึ้นทำให้นอนไม่หลับนะ ช่วงตีหนึ่ง ตีสอง เรากำลังจะหลับ หรือหลับๆ อยู่ พอเครื่องบินใหญ่ๆ ขึ้น ก็สะดุ้งตื่นทุกทีเลยเสียงมันดังนะ” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“เสียงของเครื่องบินเป็นปัญหาพอสมควรเลยทำให้นอนไม่หลับ และบริเวณแถบๆ นี้มันตรงกับแนวเส้นเสียงพอดี เลยทำให้เสียงดังรบกวนมากกว่าปกติ” (สมหมาย /ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง)

“ที่เราอยู่ตรงนี้ก็มันแนวเส้นเสียงเหมือนกันหมดแหละนะ ทำให้เสียงดังนอนไม่หลับบางครั้งดังทั้งกลางวันและกลางคืนเลยตอนกลางคืนมันเจ็บเสียงจะดังกว่ากลางวัน” (บุญมา/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“ที่หนักที่สุดก็เห็นจะเป็นเรื่องเสียงนี้แหละ เป็นปัญหาที่สุุดในการนอนหลับ การพักผ่อนของประชาชน” (บุญสม/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

ความสุขภาพ

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลง และมีลักษณะคงที่ ในส่วนการเปลี่ยนแปลงที่แย่ลงนั้น พอมีการสร้างสนามบินและได้มีการเปิดใช้นั้น เสียงของเครื่องบินทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านการฟัง มีอาการหูอื้อตอนเครื่องบินขึ้น และไม่ได้ยินเสียงในระยะใกล้ และมีอาการเกี่ยวกับระบบรับฟัง บางท่านก็มีความรู้สึกตัวตัวเองเป็นภูมิแพ้ง่ายกว่าเมื่อก่อน และบางส่วนบอกว่าไม่เปลี่ยนแปลง ร่างกายแข็งแรงดี ยังไม่มีอาการเจ็บป่วย

“...ตั้งแต่มาอยู่ที่ใหม่นี้ ตรงทางขึ้นลงของเครื่องบิน เวลาจะคุยกันก็ต้องตะโกนคุยกันแบบนี้ทุกวัน มันฟังได้ไม่เหมือนแต่ก่อน” (สมชาย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“มีแต่หูละนะที่ไม่ค่อยได้ยิน เวลาพูดเวลาคุยกันมันไม่ค่อยได้ยินต้องถามซ้ำว่าพูดอะไรเมื่อกี้” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง)

“คุยกันไม่ค่อยได้ยิน ต้องพูดเสียงดังๆ ถึงจะรู้เรื่อง” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพแม่บ้าน)

“หูฉันทอนเนี่ย ใครเรียกไม่ค่อยได้ยินแล้วเสียงมันอื้อไปหมดตอนเครื่องบินขึ้นนะ” (มาลัย/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“เรียกไม่ค่อยได้ยินแล้ว เรียกใกล้ๆ ยังไม่ค่อยได้ยินเลย ขนาดอยู่ข้างรั้วยังไม่ได้ยิน” (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“อย่างแรกที่เราคิดว่าเป็นเลนนะ ที่หนักๆ ก็คือหู เราอาจจะหูตึงได้หรือ ผิดปกติจากเดิม” (ทองคำ / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“...มาอยู่ตรงนี้รู้สึกว่าจะเป็นผู้ป่วยที่ง่ายกว่าเก่า ก็ที่บ้านเป็นกันง่าย อากาศ เปลี่ยนนิดเดียว น้ำหนักเริ่มไหลแล้ว และก็จามบ่อย เหนื่อยก็ง่าย แต่ก่อนที่ยังไม่ได้ ย้ายมาไม่เห็นจะเป็นเลย” (ทองดี/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“ร่างกายตอนนี้ยังไม่มีอาการอะไร ที่บ่งบอกว่าเจ็บป่วย” (สมหมาย / ประชาชนหมู่ 3/อาชีพรับจ้าง)

“ยังแข็งแรงที่อยู่ร่างกายยังไม่มีอะไรเปลี่ยน ยังไม่เจ็บไม่ป่วย”(สมนึก / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพเกษตรกร)

“...อยู่กันปกติสุขดี ร่างกายก็ไม่ได้เป็นอะไร” (บุญสม / ประชาชนหมู่ 10 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ไม่แน่ใจว่าเป็นอะไรบ้างหรือเปล่า ยังไม่ได้ตรวจนะก็เลยไม่รู้เหมือนกันว่า ร่างกายเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง” (มณี / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของร่างกายนั้นมาจากการขึ้น-ลง ของเครื่องบิน เสียง ของเครื่องบินทำให้ประสาทหูไม่สามารถรับฟังได้เหมือนแต่ก่อน และละอองน้ำมันจากเครื่องบิน อาจทำให้เป็นโรคภูมิแพ้ โรคทางเดินหายใจ โรคปอดจากการดมควันเครื่องบินหากไม่มีการป้องกัน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตบางส่วน แต่ผู้สนทนบางส่วนก็บอกว่าร่างกายยังไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง และไม่แน่ใจเพราะไม่ได้ตรวจเช็คร่างกาย ยังคงเป็นปกติอยู่

“...พอย้ายบ้านมาอยู่ที่นี่ได้ยินเสียงที่พูดกันเบาว่าแต่ก่อนนี่นะ หูมันเป็นอย่าง ไรก็ไม่รู้สิฟังไม่ค่อยได้ยิน บางที่ต้องอ่านปากนะว่าพูดอะไร” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ฟังอะไรไม่ค่อยรู้เรื่องพูดค่อยๆ ได้ยินเสียงเสียเมื่อไหร่ ยิ่งหูไม่ค่อยดีแล้วยิ่ง ตอนเครื่องบินขึ้นนะ เลิกพูดไปเลยไม่ได้ยินหรอก” (แม่น / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“...เพราะเสียงมันดังกลบเสียงเราหมดเลย ต้องรอให้มันบินไปไกลๆก่อนก็ พอจะพูดกันรู้เรื่อง มาอยู่ที่นี่แหละเป็นโรคหูอื้อไปเลย” (มารวย/ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“...พอเครื่องบินขึ้นตรงบ้านเราที่นี้ดังแสบแก้วหูเลยละ ยิ่งเครื่องบินลำใหญ่ๆ ยิ่งดังแรงกว่าอีกสิ” (บุญมา/ ประชาชนหมู่ 10/อาชีพแม่บ้าน)

“เสียงเครื่องบินที่ขึ้นลงนั้นดังจนทำให้ฟังอะไรไม่ค่อยได้ยิน ตอนนี้อยู่ไม่ค่อยดีเท่าไร ยังมีละอองน้ำมันที่ฟุ้งกระจายไปทั่วอาจจะทำให้เป็นภูมิแพ้หรือโรคทางเดินหายใจได้ง่ายนะ” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ถ้าไม่มีการป้องกันในเรื่องของเสียงของเครื่องบินที่ทำให้ชาวบ้านได้รับผลกระทบแล้วนะ ผมว่าอนาคตมันต้องมีการเปลี่ยนแปลงอีกแน่นอนเลย ผมว่าเราอาจจะหูตึง หายใจติดขัดด้วย เพราะผมควันเครื่องบินทุกวัน อาจจะทำให้เป็นโรคปอดอีก” (สมปอง/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...มีเรื่องของเสียงที่ดังรบกวนแล้ว เรื่องที่จะตามมาอีกอย่างในอนาคตก็คือโรคทางเดินหายใจ โรคภูมิแพ้ ที่มันเกี่ยวกับอากาศ ตอนนี้อากาศเสียแล้ว” (บุญรอด/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

ความสุขใจ

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แยกลงลักษณะของการเปลี่ยนแปลงมาจากสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ การขึ้นของเครื่องบินบ้านเรือนที่อยู่ในบริเวณนั้นดูทีวีไม่ได้ เสียงเครื่องบินดังกลบเสียงละครที่ดู ทำให้ภาพลึมๆ หายๆ ดูได้ไม่ปะติดปะต่อ เสียอารมณ์ ต้องพูดเสียงดังขึ้น ไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ และรบกวนทำให้รู้สึกเป็นปัญหาหนัก

“ตอนกลางคืนที่บ้าน โทรทัศน์มันดูไม่ได้ เสียงดังกลบเสียงละครหมดภาพก็ลึมๆ หายๆ” (มารวย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“กำลังดูหนังอยู่มันๆ ภาพกับเสียงมันก็หายไป มันดูไม่ปะติดปะต่อ เป็นอย่างนี้ทุกวันเลยมันก็เสียอารมณ์ในการดูหนัง” (แม่้น/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“...ก็มีรำคาญบ้าง ตอนเครื่องบินขึ้น ดูทีวีไม่ได้เลยมันไม่มีตัว...” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...ตอนนี้รู้สึกไม่ค่อยสบายใจเท่าไร เรื่องของเสียงดังจากเครื่องบินนี้แหละมากที่สุด ถ้าแก้ปัญหาได้ก็คงไม่ค่อยมีอะไร” (ทองดี/ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพแม่บ้าน)

“อารมณ์หงุดหงิดบ้าง เสียงดังรบกวนเป็นปัญหาหนัก” (สมชาย / ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพค้าขาย)

“...พูดกันไม่ค่อยได้ยินต้องตะโกนต้องแข่งกับเสียงเครื่องบิน...” (บุญมา/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“เสียงดังไม่ค่อยมีสมาธิ เวลาอ่านหนังสือหนังสือหากี่อ่านไม่ค่อยรู้เรื่องมัน หงุดหงิดนะ” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“จิตใจมันไม่สงบมันก็นอนไม่หลับ แล้วมันทำให้หงุดหงิดด้วยนะ” (บุญรอด/ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพรับจ้าง)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของจิตใจ และ อารมณ์นั้น มาจากเสียงที่ดังของ เครื่องบินรบกววน เสียงยังทำให้บ้านได้รับแรงสั่นสะเทือนกลัวว่าบ้านจะพัง ส่งผลกระทบต่อ ประชาชนทำให้มีความรู้สึกกังวล หงุดหงิด รำคาญ นอนไม่หลับ การพูดคุยกันธรรมดาที่ไม่รู้เรื่อง ดู ทีวีไม่ได้ภาพลึ่มๆหาย และยังอยู่ในแนวเส้นเสียงอีกด้วย มีละอองน้ำมันของเครื่องบินที่หลงเหลือ จะทำให้อากาศเสีย ประชาชนจึงมีความรู้สึกวุ่นวายในอากาศถ้ามีการขยายสนามบินและทางขึ้นลง จะ ได้รับผลกระทบมากขึ้นอีก เพราะในปัจจุบันพวกเขาบ้านก็ได้รับผลกระทบอยู่แล้ว ทำให้วิถีชีวิต เปลี่ยนไป

“เครื่องบินขึ้นที่เสียงดังทำให้บ้านสะเทือนเลยนะนอนๆ อยู่ก็ตกใจนะ กลัว บ้านพังเหมือนกัน” (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ก่อนนอนสวดมนต์ไหว้พระไหว้เจ้าไม่ถูก ตอนเครื่องบินมันขึ้นที่หนึ่งบ้าน มันสั่นปั๊ๆ ปั๊ๆ พอมันบินไปแล้ว ต้องเริ่มสวดใหม่เป็นบ่อๆ” (มณี / ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“เรื่องเสียงของเครื่องบินก็ทำให้เราอารมณ์เสียและเบื่อ ได้เหมือนกัน” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/อาชีพแม่บ้าน)

“เสียงของเครื่องบินก็ทำให้อารมณ์เสียบ้าง หงุดหงิดบ่อย หงุดหงิดง่าย อารมณ์เสียเลยเสียงดังมากๆ น่ารำคาญ” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ส่วนใหญ่ก็จะมีเรื่องเสียงดังรบกวนยังตอนเครื่องบินขึ้น ดูทีวีไม่รู้เรื่อง จะฟัง เสียงก็ไม่ค่อยได้ยิน ต้องเปิดเสียงดัง ไม่งั้นฟังไม่รู้เรื่อง” (สมหมาย / ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“เรื่องเสียงเรื่องเดียว มันก็ทำให้เราเป็นไปไม่ได้หลายอย่างแล้ว ตรงนี้มันเส้น เสียงด้วย 30-40 นะ” (สมบัติ / ประชาชนหมู่ 3 /อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ยังมีสนามบินมาติดบ้านด้วย มันก็ทำให้เรากังวลเป็นธรรมดา” (บุญมา / ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพแม่บ้าน)

“เครื่องบินมันขึ้นที่ก็รำคาญที่เพราะเสียงมันดัง” (ทองคำ/ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“ให้เครื่องไปขึ้นทางอื่นไม่ได้หรือ ตรงที่ไม่มีบ้านคนนะ ก็น่าจะดีนะ เพราะเสียงมันดังมาก...” (บุญสม / ประชาชนหมู่ 10 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“...เสียงมันดังมากทำให้หูจดคิดในอารมณ์ บางทีก็รำคาญแต่ไม่รู้จะทำอย่างไรเวลาคุยกันต้องตะโกนคุยกัน เวลาจะเรียกลูกต้องใช้เสียงดังๆ จึงจะรู้เรื่องไม่อย่างนั้นไม่หัน” (สมนึก / ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพเกษตรกร)

“เครื่องบินมาที่ไรภาพหายทุกที แค่เรื่องเสียงนี่ก็จะแย่แล้ว อย่างนี้รำคาญหูจดคิด ที่บ้านบ่นกันเป็นประจำแหละ ดูทีวีไม่ค่อยได้ ยังมีเรื่องละอองน้ำมัน ถ้าไม่แก้ไขอีกหน่อยก็ตายผ่อนส่ง” (บุญสม / ประชาชนหมู่ 10 / อาชีพรับจ้าง)

“ชาวบ้านต้องทนกับเสียงดัง กับอากาศ และอื่นๆ อีกหลายอย่างที่จะมีผลกระทบตามมา บอกว่าไม่มีผลกระทบคงไม่ได้หรอก เพราะตอนนี้มันก็กระทบมากอยู่ แล้วก็อารมณ์เสียประจำ ก็มันนอนไม่หลับ” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3 / อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ในอนาคตยังไม่รู้ว่าเราจะขยายสนามบินอีกหรือเปล่า ก็กังวลอยู่นะ เราคงได้รับผลกระทบอีกแน่ๆ เลย” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

“จะสร้างรันเวย์ใหม่เมื่อไรก็ไม่รู้ และจะมาสร้างตรงแถบไหน ใกล้เคียงๆ บ้านเราหรือเปล่านั้นไม่รู้สักทีว่าพวกเราจะได้รับผลกระทบมากกว่านี้คงหนีไปไหนไม่ได้” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

การใช้เทคโนโลยี

จากการให้ข้อมูลของผู้เข้าร่วมสนทนา ไม่พบว่ามี การเปลี่ยนแปลง ชาวบ้านยังใช้กันตามปกติ ไม่มีเทคโนโลยีใหม่ๆ ทันสมัยเข้ามาในชุมชนเลย ที่เห็นก็เป็นอุปกรณ์ของสนามบินประชาชนใช้ไม่ได้ แต่อาจจะทำให้ที่อยู่เสียหายเร็วกว่าเดิมทำให้แย่ลงอีก ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตมากนัก

“...ชาวบ้านเขาก็มีเทคโนโลยีใช้กันตามปกติอยู่แล้ว อาจจะไม่มีทันสมัย แต่ก็ไม่เห็นจะมีอะไรใหม่ๆ เข้ามาให้เราอีกเลย” (สมชาย / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพค้าขาย)

“ไม่เห็นมีเทคโนโลยีใหม่ๆ ในบ้านเราเลย” (มณฑา / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

“ที่นี้ยังไม่ทันสมัยมั้ง ไม่เห็นมีนะ เทคโนโลยียังไม่เข้ามาเลย” (แม่ / ประชาชนหมู่ 2 / อาชีพแม่บ้าน)

“จะเอาเทคโนโลยีที่โหนกกัน ไม่เคยเห็นนะ ก็ที่นี้มันกันคารขนาดนี้” (มาลัย / ประชาชนหมู่ 2/อาชีพแม่บ้าน)

“หอบังคับการของเขานั้นแหละ เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด ได้แต่ดูนะ ไม่ได้ใช้” (บุญรอด/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง)

“เห็นแต่เสาเรด้า นั้นแหละ ที่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย (มาลี/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ไม่เห็นมีเหมือนกันนะ” (มารวย/ ประชาชนหมู่ 2/ อาชีพพ่อบ้าน)

“ตอนนี้ยังไม่เห็นมีใหม่ๆเลย”(มณี/ ประชาชนหมู่ 2 /อาชีพแม่บ้าน)

“ที่ใช้อยู่ก็ไม่น่าจะใหม่หรือทันสมัยอะไรนักหรอก” (สมหมาย /ประชาชน หมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ยังไม่เห็นมีอะไรแปลกใหม่นะ” (สมพร/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพแม่บ้าน)

“ไม่มีนะเทคโนโลยีใหม่ ไม่เห็นใครจะซื้อหรือมีอะไรเลย ถ้ามีป้านี้คุยกันทั่วหมู่บ้านแล้ว” (สมบัติ/ประชาชน หมู่ 3/อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“ไม่มีเปลี่ยนแปลงในเรื่องเทคโนโลยี” (สมศรี/ ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพรับจ้าง)

“ไม่เห็นมีเหมือนกัน ที่มีอยู่ก็มีแต่เก่าๆ” (สมนึก/ประชาชนหมู่ 3/ อาชีพเกษตรกร)

“เทคโนโลยีเธอ ก็ไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลงนะ ก็เหมือนๆ เดิม” (ทองดี/ ประชาชนหมู่ 10 /อาชีพแม่บ้าน)

“พวกของสมัยใหม่ ไม่มีนะ สนามบินไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้ใช้อะไรเหมือนเขาหรอก” (ทองคำ/ ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้างเย็บผ้า)

“คิดว่าเรื่องเทคโนโลยีมันคงไม่จำเป็นเท่าไร เราคงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อะไรขนาดนั้นหรอกมั้งชีวิตแบบเดิมๆ เราก็ไม่ได้ใช้อยู่แล้ว” (บุญสม / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

“พอติดจานดาวเทียม ติดแล้วก็ดูไม่ค่อยได้ ไม่เห็นคืออย่างอื่นๆ ของเขาดูได้ทำไมเราดูไม่ได้...” (บุญมา / ประชาชนหมู่ 10/ อาชีพแม่บ้าน)

“ก็ไม่เห็นมีนะ ไม่เห็นมีอะไรเลย สนามบินมีแต่จะทำให้เครื่องใช้เทคโนโลยีของเราพังเร็วขึ้นนะสิ ที่บ้านติดทรูวิชั่น บางครั้งยังดูไม่ได้เลย มีคลื่นรบกวนตลอดตอนเครื่องบินขึ้น” (สมปอง / ประชาชนหมู่ 3/อาชีพรับจ้าง/สมาชิกสภา อบต.)

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี